

Moslimskí imigranti v Európe, alebo ako vypustila Merkelová džina z lampy

Branislav Krasnovský

9. septembra 2020 ✚ Spoločnosť ✚ Migračná kríza

Merkelovej „wir schaffen das“, alebo ako úspešne islamizovať krajinu

V roku 2015 pozvala nemecká kancelárka Angela Merkelová do Nemecka islamských migrantov. Jej pamätná veta „*wir schaffen das – dokážeme to*“ zarezovala v islamských krajinách s Američanmi rozbitou infraštruktúrou /najmä Líbya, Sýria, Irak, Afganistan / a katastrofálnou ekonomickou situáciou a v Turecku, ktoré predstavuje v nemeckých reáliach samostatnú kapitolu. Hlavným dôvodom, prečo sa rozhodla Angela Merkelová pozvať moslimských imigrantov do Nemecka je katastrofálna demografická situácia v Nemecku.

Rozhodnutie Angely Merkelovej zo dňa 31.8.2015 sa stalo jedným z najdôležitejších rozhodnutí Berlína po roku 1945. Podľa oficiálnych štatistík požiadalo v Nemecku o azyl až 1,8 milióna islamských imigrantov, najviac imigrantov pripadá na roky 2015 – 2017. Nemeckí politici tvrdia, že majú situáciu pod kontrolou, státisíce Aláhových stúpcov, ktorí prúdia do Nemecka však svedčia o opaku.

rok	počet imigrantov
2013	127 023
2014	202 834
2015	476 649
2016	745 545
2017	222 683
2018	185 853
2019	165 938
2020 /do júla/	65 790

Masový príliv imigrantov do Nemecka pokračuje stále. V roku 2018 sa však nemecká vládna koalícia CDU/CSU-SPD dohodla na prijatí hornej hranice 180 000 až 220 000 imigrantov ročne a tento počet sa formálne aj zachováva. Prakticky ale do Nemecka prúdi podstatne viac moslimov.

Dôvod, prečo pribúda viac moslimských imigrantov je prozaický. Imigranti môžu požiadať Nemecko, aby do krajiny mohli prísť aj ich najbližší príbuzní. Je ťažké nájsť presnú štatistiku, pretože Nemci v prípade príchodu rodinných príslušníkov žiadateľov o azyl podrobnejšie štatistiky nezverejňujú. Podľa hrubých odhadov však od začiatku roka 2015 do polovice roka 2017 Nemci povolili príchod asi 230 000 občanov krajín mimo EÚ, ktorých príbuzní už v Nemecku žili. Približne polovica z nich pochádzala zo Sýrie, Iraku a

Afganistanu. Nemecké úrady stanovili hornú hranicu 1 000 nových rodinných príslušníkov do Nemecka mesačne /pre utečencov s obmedzenými právami na pobyt a ochranu v Nemecku/. Odhaduje sa ale, že do Nemecka prúdi celkovo 10 000 až 20 000 moslimských prisťahovalcov mesačne.

Islamizácia ako politika zvyšovania demografickej stability Nemecka

V Nemecku sa mesačne narodí približne 65 000 detí, za rok asi 780 000 detí. V súčasnosti sa v Nemecku rodí približne 1,57 dieťaťa a ženu, čo je príliš málo na to, aby sa udržala stabilná populácia. K tomu, aby sa udržala stabilná populácia je potrebné aby sa rodilo 2,1 dieťaťa. Do uvedeného koeficientu 1,57 dieťaťa na ženu spadajú samozrejme aj deti, ktoré sa narodili moslimským matkám. Je zrejmé, že Nemci imigrantami neriešia žiadnu krízu, ale úplne zámerne vykonávajú politiku vyplňovania populačnej medzery, ktorá sa v Nemecku vytvorila v dôsledku nízkej pôrodnosti.

Mainstreamové médiá v Nemecku pracujú ruka v ruke s nemeckou vládou. Boom zločinu, charakteristický počas rokov 2015 – 2016, kedy do Nemecka najmä zo Sýrie a Iraku prúdili nekontrolovateľné davy imigrantov, v radoch ktorých sa nachádzali aj teroristi z Islamského štátu je na ústupe. Počet závažných trestných činov, ktorý v rokoch 2015 – 2016 vystrašil nemeckú verejnosť /hromadné znásilnenia, teroristické útoky nožmi, útoky na kostoly a synagógy/ sa vďaka nemeckej polícii, ktorá zatkla najaktívnejších agresívnych imigrantov sa výrazne stlmil.

To však neznamená, že moslimskí imigranti prestali v Nemecku páchať trestnú činnosť. Páchajú ju ďalej, aktívni sú najmä v oblasti krádeží, obchodu s drogami a sexuálnych činov. Keďže počet trestných činov je však nižší a nemecké mainstreamové médiá ututľávajú informácie o priestupkoch páchaných imigrantami, v Nemecku sa zdanlivo zachováva dojem pokoja a presvedčenie, že situácia je pod kontrolou.

Keď sa z menšiny stane väčšina

Život v mnohých nemeckých mestách sa od roku 2015 dramaticky zmenil. V niektorých miestach sa zvýšil počet cudzincov až o 300-400%. Pozoruhodným príkladom je oblasť Sonnenbergu v Durínsku, kde sa počet cudzincov zvýšil o 406% a v súčasnosti tvoria nemeckí obyvatelia v oblasti len 5,3% celkovej populácie; na niektorých miestach sa zvýšil počet cudzincov o 300 – 400 percent!

Zmeny v etnickej štruktúre spoločnosti sú markantnejšie v malých mestách a dedinách, najmä na východe krajiny, v nemeckých mestách je tento trend menej zreteľný. Ale aj tak, napríklad v Hamburgu tvoria cudzinci 16,2% obyvateľstva, v Stuttgarte 24,5%, v Mníchove 25,5% a vo Frankfurt nad Mohanom 29%. Nie sú to len Arabi a Turci, ale aj Poliaci, Rumuni, Rusi, Ukrajinci či Číňania, ale s ohľadom na náboženskú expresivitu islamského obyvateľstva je moslimská skupina čoraz zreteľnejšia. V Berlíne v roku 2018 predstavovali moslimovia približne 10% populácie, katolíci a protestanti 25%. Pre zvyšok nemeckej populácie je náboženstvo irelevantné a nehrá väčšiu úlohu v ich živote.

Dynamika budúceho vývoja je zrejماً. Dosiaľ síce nie je islamské obyvateľstvo v nemeckých metropolách väčšinou, realita je však neúprosná, nakoniec sa islamské obyvateľstvo väčšinou stane. Pekne to ilustruje aj príklad zo susedného Rakúska, kde vo Viedni približne polovica žiakov škôl a škôlkárov nehovorí doma po nemecky. Podľa prognostikov o 30 rokov bude Viedeň, podobne ako viaceré ďalšie nemecké a rakúske mestá de facto islamským mestom. Čo sa moslimom nepodarilo v prípade Viedne v roku 1683, podarí sa im v roku 2050. A perspektívy vývoja v Británii, Švédsku, Francúzsku, Španielsku či Taliansku sú ešte pochmurnejšie.

Prečo moslimskí imigranti nehladajú pomoc v Saudskej Arábii?

Podľa liberálov sú imigranti obohatením pre európsku spoločnosť a je veľkou škodou, že sa stretávajú s prejavmi nepochopenia a rasizmu zo strany dosiaľ majoritného obyvateľstva. Podľa konzervatívnejšie ladených občanov imigranti pre európsku spoločnosť obohatením nie sú. Mnohí z konzervatívnejších občanov si právom kladú otázku, prečo nedávajú imigranti prednosť jazykovo, kultúrne i nábožensky príbuznej Saudskej Arábii, kde by sa s prejavmi rasizmu nestretávali a radšej dávajú prednosť európskym krajinám.

Dôvod je prozaický, súčasťou islamu je aj povinnosť šíriť Allahovu vieru medzi neveriacimi, či už pomocou svätej vojny, alebo skryte. Moslimské aktivity v Európe sledujú v prvom rade islamizáciu Európy a podľa mnohých kritikov imigrácie prinášajú do Európy trvalú deštrukciu a budú znamenať koniec Európy v takej podobe na akú sme zvyknutí.

Hrozbu teroristov Islamského štátu sa podarilo na Blízkom východe eliminovať aj preto, lebo v Sýrii a Iraku prišlo k likvidácii takmer 80% všetkých teroristov, ktorí sympatizovali s radikálnym islamom. Dôležitú úlohu v tomto procese zohrala ruská armáda, pokiaľ Rusi v roku 2016 do konfliktu v Sýrii nevstúpili, napriek koalíčným bombardovaniam /USA, Veľká Británia, Francúzsko, Saudská Arábia, Spojené Arabské Emiráty..../ sa územie pod kontrolou teroristov Islamského štátu rozširovalo. Až ruské rakety Kaliber a ruské letectvo zlomili moc Islamského štátu. Teroristi zo Sýrie začali utekať, pričom cielene utekali najmä do západnej Európy, na zvýšené hrozby teroristických útokov museli reagovať miestne tajné služby. Základná otázka znie, či dokáže Európa zmeniť moslimských imigrantov na európskych demokratov, väčšina expertov je v otázke úspechu zmeny moslimských imigrantov na európskych demokratov skeptická.

Hlavné hrozby islamskej migrácie

Hlavná hrozba islamizácie spočíva v tom, že jeho prípade sa nekladie dôraz na jazykové, kultúrne a historické parametre. Islamizácia je prejavom totalitnej ideológie, ktorá odmieta prijať iné hodnoty ako svoje vlastné. Pokiaľ šíitsky islám, sufizmus či ahmadíjske verzie islamu sú prispôbené európskym hodnotám, ľudským právam, demokracii a národnému štátu, tak radikálne formy sunnitského islamu, najmä v podobe vahábizmu alebo saláfizmu sú nezlučiteľné s ľudskými právami, aké sa praktizujú v

demokratických krajinách. To čo sa deje dnes v západnej Európe by sa v Izraeli stať nemohlo, pretože by to ohrozovalo Izrael v jeho podstate.

Turecký prezident Erdogan používa migrantov ako zbraň v tureckých rukách proti Európe. Vyvíja tlak v prvom rade na Nemecko, kde žije silná turecká komunita, ktorá sa vďaka Merkelovej ešte viac rozrástla. Erdogan je skôr súčasťou islamského problému ako jeho riešením, pretože je súčasťou širokého islamského frontu /Dar al-Islam, územie islamu/. Pritom ani postavenie Erdogana nie je veľmi pevné, pretože Turecko nie je homogénnym štátom, po Erdoganovi sa môže presadiť aj taká varianta, že sa Turecko rozpadne na tureckú, kurdskú či alavitskú časť. Erdogan sa snaží stabilizovať situáciu v Turecku, využíva tlak migrantov na Európu, aby získal od EÚ financie a tie potom používa vo vnútornom upevňovaní Turecka.

Imigrácia postupuje iba jedným smerom, z tretieho sveta na Západ. Väčšina migrantov tvrdí, že uteká pred vojnou, to sa dá pochopiť. Ale utekajú aj migranti z oblastí, kde sa nebojuje, tí hľadajú lepší život. Zaujímavé je to, že napríklad zo Sýrie neutekajú proasadovskí stúpenci, ale jeho oponenti, ktorí odmietajú žiť na územiach pod nadvládou proamerických sunnitských skupín v Latakii alebo na jordánskej hranici. V skutočnom ohrození sú v moslimskom svete drúzovia, jezidovia, kresťania, Arméni a Kurdi. Tí sa však v tak širokej miere do Európy nedostanú, pretože prioritu majú moslimovia, z ktorých mnohí sa správajú ozaj militantne a sú neprispôsobiví. Podnikajú útoky na majoritné obyvateľstvo, na kostoly, synagógy, páchajú kriminálnu činnosť a pod.

Moslimská imigrácia a koronavírus

Kým Európa zažíva bezprecedentný hospodársky šok kvôli koronavírusovej kríze a desiatky miliónov Európanov prišli o živobytie, ilegálnym migrantom je v Európe poskytované bezplatné bývanie a bezplatná zdravotná starostlivosť. Legalizuje sa ich prítomnosť, povolenie na pobyt sa udeľuje na 6 mesiacov, následne sa ale predlžuje.

V Taliansku pracuje každý rok legálne približne 100 000 poľnohospodárskych robotníkov z východnej Európy, ale tento rok to v dôsledku pandémie koronavírusu kvôli zákazom cestovania nebolo možné.

Podľa talianskych poľnohospodárskych odborov chýba v poľnohospodárstve aktuálne 200 000 pracovníkov. Toto číslo zodpovedá približne jednej tretine ilegálnych migrantov, ktorých pobyt v Taliansku chcú podporovatelia migrácie legalizovať. Legalizácia pobytu stoviek tisíc ilegálnych imigrantov je v Taliansku „fackou do tváre“ státisícim nezamestnaným Talianom.

V Portugalsku získali od 28.3.2020 všetci migranti, čakajúci na vybavenie žiadosti o azyl počas pandémie koronavírusu prístup k lekárskej starostlivosti, sociálnym dávkam, bankovým účtom a pracovným zmluvám zadarmo.

Vo Francúzsku podpísalo viac ako 100 francúzskych poslancov list adresovaný premiérovi Edouard Philippa, v ktorom vyzvali vládu, aby kvôli pandémie koronavírusu zlegalizovala pobyt všetkých migrantov bez platných osobných dokladov vo Francúzsku.

Skutočný počet ilegálnych imigrantov vo Francúzsku nie je známy, ale v roku 2017 odhadla organizácie Pew Research Center ich počet na 300 000 až 400 000. Dnes ich je vďaka pokračujúcej masovej imigrácii pravdepodobne oveľa viac ako pol milióna.

V Španielsku, kde je teraz na podpore od štátu závislá polovica obyvateľov z celkového počtu 47 miliónov ľudí, požiadalo 200 mimovládnych organizácií vládu o “mimoriadne zlegalizovanie” pobytu ilegálnych imigrantov v krajine kvôli koronavírusu. Podľa španielskej rozhlasovej stanice COPE sa počet ilegálnych imigrantov v Španielsku odhaduje na viac ako 800 000.

V Spojenom kráľovstve vyzvali katolícki predstavitelia 3. mája 2020 premiéra Borisa Johnsona, aby počas pandémie koronavírusu umožnil žiadateľom o azyl a ostatným imigrantom s “vratkou existenciou” možnosť v krajine slobodne žiť a pracovať. Podľa prieskumu organizácie Pew Research Center v Británii žije najmenej 1,2 milióna nelegálnych migrantov – približne štvrtina všetkých migrantov, ktorí ilegálne vstúpili do Európy.

Medzitým komisárka Rady Európy pre ľudské práva Dunja Mijatović vyzvala európske vlády, aby kvôli koronavírusu prepustili z detencie /zberné tábory, odkiaľ mali byť nelegálni imigranti poslaní domov / žiadateľov o azyl, ktorým bol azyl zamietnutý, ako aj zadržaných nelegálnych migrantov.

V Belgicku vláda prepustila z detenčných stredísk, odkiaľ mali byť nelegálni migranti poslaní domov niekoľko stoviek imigrantov, ktorí nemajú žiadne doklady a mnohí z nich už zmizli v podsvetí. Podobný trend sa hlási aj zo Španielska, Británie, Francúzska, Švédska. Z detenčných stredísk boli prepustení stovky migrantov, ktorí sa stávajú rizikom pre verejnosť.

Počet migrantov sa aj napriek šíreniu koronavírusu neznížil. Už v máji nemecký denník Die Welt informoval o tom, že sa očakáva nový príliv migrantov cez Balkán, nemeckí politici sa však obávajú, že ďalšiu vlnu imigrácie by už neprijali Nemci pokojne a ochota prijímať migrantov sa v Nemecku znížila, takže Nemci už nie sú schopní aktivovať dostatok dobrovoľníkov. Medzi Nemcami rastie nespokojnosť, pretože migranti majú právo na sociálne dávky a lekársku starostlivosť a majú dokonca prednosť pred Nemcami, ktorí celý život statočne pracovali.

Aká je ďalšia perspektíva vývoja?

Ďalšia perspektíva vývoja je neradostná. V moslimských krajinách žije v súčasnosti 300 miliónov mužov vo veku do 15 rokov. To nie je predpoveď, ale realita. Vo svojej domovskej krajine môže získať pracovné uplatnenie a spoločenské postavenie maximálne 100 miliónov týchto mužov. Zvyšných 200 miliónov sa bude snažiť emigrovať alebo inak bojovať o svoje miesto na slnku.

Náboženský a ideologický fanatizmus prispieva k tomu, že v týchto krajinách vyrastajú mladí muži, ktorí sú pripravení bojovať – ~~xx~~dlžihád je súčasťou moslimského vývoja od jeho vzniku. Kríz a konfliktov nebude v nasledujúcich 15 rokoch menej, pravdepodobne ich bude viac. Vo svetle tejto skutočnosti sú migračné toky, ktorých sme dnes svedkami, iba začiatok...

Tam, kde je mnoho mužov a málo žien, rastie na všetkých stranách sexuálna frustrácia, čo vedie ku konfliktom medzi miestnymi obyvateľmi a imigrantmi, k zvýšenému počtu sexuálnych útokov a k rastu všeobecnej nenávisti k ženám. Mnoho mladých migrantov neustále zápasí s rozporom medzi prísnu islamskou sexuálnou morálkou a sexuálnou slobodou Európy.

Moslimská imigračná vlna ovplyvňuje tiež všeobecne obraz žien v spoločnosti a bezpečnosť európskych žien. Tragické je, že imigráciu podporujú z veľkej miery práve európske ženy. Európske liberálky by však mali mať viac empatie k problémom a neradostnému osudu žien v radikálnych islamských krajinách, bude smutné ak sa k tejto empatii prepracujú až na základe vlastných smutných skúseností s moslimskými mužmi.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/moslimski-imigranti-v-europe-alebo-ako-vypustila-merkelova-dzina-z-lampy/>